

اوزیر فرهنگ

محمد گلریز خواننده:

ضرورت توجه به هنر انقلابی بیشتر شود

محمد گلریز خواننده موسیقی ملی و سنتی گفت: از گذشته تا امروز نسبت به هنر انقلابی در حوزه فرهنگ ما کمتر پرداخته شده است. سیدعباس صالحی وزیری است که پیش تر هم در وزارت فرهنگ دارای سمت بوده و لذا آشنایی زیادی با مسائل فرهنگی دارد. حتی خاطر هست یک بار در سال‌های اخیر در برنامه «ارکسترهای خاکی» با ایشان از نزدیک دیدار داشته و درباره نقاط مختلف فرهنگ از جمله توجه به موضوعات انقلابی و حماسی گفت و گو کردم. به هر حال، به شخصه همیشه نسبت به هنر انقلاب متعهد و پیگیر بوده و می‌دانم که توانمندی و ظرفیت موسیقی ما در این زمینه بسیار است. امیدوارم در دوره تصدی ایشان، از چنین ظرفیت‌هایی بهره بیشتری گرفته و به هنر انقلاب بیش از پیش توجه شود. کما این که دیگر چندسالی است که در جشنواره موسیقی فجر موسیقی انقلاب کم رنگ مانده است. باید دید که ایشان چه معاونینی را انتخاب می‌کنند و چه افرادی را می‌گمارند. امیدوارم افرادی انتخاب شوند که دلسوز فرهنگ کشورمان باشند و به مسائل فرهنگ انقلاب توجه ویژه‌ای کنند.

رحمت امینی نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر:

تئاتر بدون حمایت و دست تنها مانده است

رحمت امینی از جمله نمایشنامه‌نویسان و کارگردان تئاتر نیز بر این باور است که: مسلماً در دوره فعلی، مدیری باید برای برطرف کردن معضلات فعلی تئاتر قدم بردارد که نسبت به وضعیت فعلی تئاتر شناخت داشته باشد. در سال‌های گذشته، مرکز هنرهای نمایشی که امروز اداره کل شده است، بودجه‌هایی را که به قرارداد تیب معروف است تخصیص می‌داد و از طریق این بودجه، هزینه‌هایی صرف دکور، لباس و سایر ملزومات یک اثر نمایشی می‌شد ولی این بودجه‌ها به تدریج حذف شدند. از آن طرف، فعالیت سالن‌های تئاتر خصوصی امروز به گونه‌ای است که گویا هم‌وغم تئاتر تنها باید بروی گیشه متمرکز باشد. تئاتر اساساً با انواع نمایش‌های تصویری فرق دارد؛ هنرهای تصویری دیگر از تزریق بودجه‌هایی از سوی ارگان‌های دولتی حتی خود وزارت فرهنگ برخوردار هستند ولی تئاتر در این سال‌ها بدون حمایت و پشتوانه مالی مانده است. من از مهرماه سال گذشته در نوبت اجرا در تماشاخانه ایرانشهر هستم اما هنوز نتوانسته‌ام تئاتر خود را در این سالن اجرا ببرم، چرا که سالن‌داران انتظار دارند هر شب ظرفیت ۲۵۰ نفری ایرانشهر را پرکنم و اگر نمایش طی ۱۰ شب فروش خوبی نداشته باشد آن را پایین می‌آورند. این یعنی من برای اجرای تئاتر خود باید از حضور بازیگران چهره و اصطلاحاً سلبریتی استفاده کنم و به هر قیمتی در گیشه کار خود را بفروشم. مسلماً چنین حرکت‌هایی ضربات جبران ناپذیری برای تئاتر امروز به شمار می‌رود و در دوره مدیریت فرهنگی جدید باید نسبت به چنین معضلاتی، چاره‌اندیشی جدی شود.

این هنرمند اضافه کرد: در کشورهای دیگر که صاحب تئاتر و فرهنگ هستند، کمپانی‌ها و از همه مهم‌تر، شهرداری‌ها نقش پررنگی در حمایت از تئاتر دارند و اصلاً یکی از وظایف شهرداری‌ها حمایت از این هنر است. اما در کشور ما شهرداری‌ها به آن شکلی که باید در این مسیر فعالیتی ندارند. تعطیل شدن جشنواره‌هایی که می‌توانستند در احیاء تئاتر ما سازنده باشند هم مزید بر علت شده که از این میان می‌توان به تعطیلی جشنواره تئاتر «ماه» اشاره کرد و یا همین‌طور؛ حوزه هنری و شهرداری که مدت‌هاست بخش تئاتر آن به حالت تعطیل درآمده‌اند. نکته دیگر این است که بعد از کرونا، بسیاری از هنرمندان و گروه‌های خوب تئاتری به دلایل مختلف از این عرصه کناره‌رفتند که امروز جای خالی‌شان بیش از گذشته احساس می‌شود. امیدوارم در دوره وزارت سیدعباس صالحی این گروه‌ها بتوانند فعالیت خود را از سر بگیرند، چرا که حضورشان در تئاتر به طور قطع، مفید و تاثیرگذار است. امینی ادامه داد: اشاعه و گسترش تئاتر در سراسر ایران یکی دیگر از مهم‌ترین مسائلی است که به نظر من باید در دوره وزیر فرهنگ جدید به آن توجه شود. زمانی بود که استان‌هایی چون فارس، گیلان، اصفهان، خوزستان، خراسان و... خود صاحب تئاتر بودند ولی امروز رونق تئاتر در این شهرها رخت بسته و قیله آمال تئاتری‌ها در این استان‌ها این است که بتوانند به تهران بیایند تا دیده شوند. حالاً بماند که ارتباط صداوسیما هم در این سال‌ها با تئاتر قطع بوده و صداوسیما نه تنها قدمی برای کمک به تئاتر بر نمی‌دارد که در این مسیر ممانعت‌هایی را هم به وجود می‌آورد. امیدوارم وزارت فرهنگ در این دوره بتواند به مرتفع کردن معضلات تئاتر بپردازد و جشنواره‌های دانشجویی و دانش‌آموزی تئاتر با تعامل ارگان‌های مربوطه مثل وزارت علوم دوباره از سر گرفته شود.

برگزار شده ولی به مرور زمان، گفته‌ها در این جلسات به فراموشی سپرده شده است. با توجه به شناختی که از سیدعباس صالحی می‌رود می‌توان امید داشت که او در دل‌های هنرمندان را بشنود و به هدف‌گذاری در لایه‌های مختلف فرهنگ و هنر بپردازد.

مرتضی رازفر هنرمند پیشکسوت نقاش:

مشکلات حوزه هنرهای تجسمی مربوط به امروز و دیروز نیست

مرتضی رازفر هنرمند پیشکسوت نقاش هم با طرح مسائل مختلفی در حوزه هنرهای تجسمی اشاره کرده و گفت: بعضی از مسائل در هنر ما امروز و دیروز شکل نگرفته و سال‌هاست که با آن دست به گریبان هستیم. نمونه آن، حضور مافیای بعضی از هنرمندان است که در تمام رویدادهای هنری در صدر مجلس هستند، در حالی که به هنرمندان دیگر میدان داده نمی‌شود. یکی از کمبودهای جدی در حوزه هنرهای تجسمی، نبود منتقد متخصص است و همین مسئله باعث شده تا در مواقعی سره از ناسره تشخیص داده نشود و افرادی به قیمت‌گذاری درباره آثار هنرمندان بپردازند که صلاحیتی در این زمینه ندارند. هنرمند برای خلق یک اثر، مدت‌های طولانی از جسم و روح خود مایه می‌گذارد و قطعاً خودش بهتر می‌داند که اثرش دارای چه جایگاه و منزلتی است. نکته دیگر که همیشه برای خودم سوال می‌کنم این است که اگر چه برپایی آن به خودی خود خوب است اما هر سال فقط نام تعداد محدودی از هنرمندان در این حراج مطرح می‌شود و باقی آثار هنرمندان دیگر در انزوا قرار می‌گیرد. این‌ها نکاتی است که اگر چه به شکل سرفصل‌وار اشاره کردم، اما هر کدام‌شان می‌توانند در دوره مدیریت وزیر جدید مورد واکاوی بیشتری قرار بگیرند تا راه‌کاری برای آنها در نظر گرفته شود.

آهنگسازان دلسوز منتشر شده است. اگر نام این کار عشق به فرهنگ کشور نیست چه عنوانی می‌شود برایش گذاشت؟ و اصلاً در برابر چنین فداکاری و فعالیت‌هایی، چه پاسخی دریافت کرده‌ایم؟ در حالی که سیاست‌گذاران فرهنگی می‌توانند تمهیدی بیندیشند تا نسبت به تولیدات هنری، حمایت بیشتری شود. بنابراین به نظر می‌رسد کلید راه برای توسعه فرهنگ مشخص است، فقط کافی است که نسبت به برداشتن قدم‌هایی در این مسیر، عزم جدی‌تری به کار گرفته شود. چون فرهنگ در این سال‌ها به قدری زمین خورده و پایمال شده است که تن رنجور هنرمندان اهالی موسیقی ایرانی دیگر توانی برای ادامه در این مسیر ندارد.

شکرخدا گودرزی مدرس، کارگردان و بازیگر سینما و تئاتر:

به هدف‌گذاری در لایه‌های مختلف فرهنگ و هنر بپردازید

شکرخدا گودرزی که در این سال‌ها نمایش‌های مختلفی را با بهره‌گیری از ظرفیت ادبیات کلاسیک ایران به روی صحنه برده است گفت: آقای صالحی در دوره تصدی قبلی خود در وزارت فرهنگ نشان داد که اهل تساهل و تعامل است. اما مسیر تئاتر در این کشور به سمتی رفته که بازگرداندن آب به این جوی خیلی سخت است و مسیری طراحی شده است که فرهنگ و تئاتر ملی با نشانه‌ها و مولفه‌های منحصر به فردی که دارد کمتر در جامعه مورد معرفی و شناخت قرار گرفته است. حالا باید آب هرز رفته را دوباره به مسیر اصلی خود برگرداند که این کار بسیار سختی است. همراهی ایشان با هنرمندان و برگزاری شوراهای مشورتی می‌تواند تا حدود زیادی در این زمینه کارساز باشد. بسیاری از اهالی تئاتر به دلیل این که در سال‌های اخیر، نقدهایشان مورد توجه واقع نشده، دیگر تمایلی به ابراز نظر ندارند، شاید به این خاطر که همیشه، در روزهای اول جلسات با حضور هنرمندان